"Vaig acceptar escriure la història amb la condició que se situes a la ciutat de Girona"

"Vaig acceptar escriure la història amb la condició que se situes a la ciutat de Girona"

Dues dècades més tard, l'escriptora recorda com va ser aquella experiència.

R.A. | GIRONA

Com recorda l'experiència relacionada amb Secrets de família?
Fantàstica, irrepetible. Quan escrius novel·les, la gent les llegeix a poc a poc i no sempre al mateix temps, i amb una telenovel·la et trobes que de cop, 600.000 o 700.000 persones estan veient el mateix capítol. A més, era curiós que després de cada episodi, quan sortia de casa la gent de Girona em preguntava perquè havia matat un personatge o que passaria. Era impactant.

Aquesta sèrie va servir per situar Girona en el mapa de Catalunya?
I tant. I sobretot el barri de Sant Narcís, que era molt desconegut. Després de Poble Nou, aquesta era la segona telenovel·la que es feia a Catalunya i fins i tot venia gent a Girona a veure la casa d'en Siset i la Martina que era de Sant Narcís -la façana perquè tota la resta eren decorats- i també els exteriors que sortien a la sèrie.

Quan li van proposar fer la sèrie, ho va acceptar de seguida?
Sí, perquè en aquell temps havia fet dues novel·les que havien connectat molt amb els lectors i que s'havien venut molt bé. I el concepte d'història que els productors em va proposar era molt semblant a la meva literatura d'aquell temps. Jo vaig dir que intentaria fer el que em demanaven però amb la condició que passés a Girona i em van contestar que encantats.

Així la sèrie es va rodar a Girona perquè vostè ho va demanar?
Sí. Per mi era més natural que passés tot a Girona.

De tota la història, quin moment escolliria?
El començament. Una família que aparentment estava en pau i feliç, de cop arriba el foraster que trenca aquesta pau i que a la història era en Narcís (Sergi Mateu), que venia dels Estats Units després de 25 anys d'absència perquè l'havien operat del cor. A més, havia estat enamorat sempre de la Dolors (Montse Guallar) que era la seva cunyada. Aquell moment en què sembla que no passa res i una cosa tan innocent com és la vinguda

d'aquesta persona desfà tot aquest món aparentment sòlid. I l'altracosa que a mi m'agradava molt era el dolent, l'August (Joan Massotkleiner), que era molt dolent però que estava enamorat de la Dolors i per amor ho feia tot.

S'ha plantejat mai recuperar aquells personatges?
En la meva literatura, m'ha passat molt poques vegades de voler recuperar personatges de les meves novel·les. I quan es va acabar Secrets de família, per mi va ser un encàrrec per a la televisió que ja vaig donar per tancat.

Li van comentar mai la poca presència d'artistes gironins?
Ui va ser un tema molt comentat. Que semblava mentida que hi hagués tants actors de Barcelona i tants pocs actors d'aquí. Crec que ara seria molt més fàcil trobar artistes de la província de Girona.

Aquesta va ser l'única sèrie que va fer per a televisió?
També vaig fer un capítol de la sèrie Sota el signe de, que es va rodar al balneari Vichy Catalán de Caldes de Malavella i que va ser molt bonic perquè ajuntava un director/a amb un escriptor/a del mateix signe del zodiac (cranc) que havien de crear junts una història sobre el seu signe.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2015/08/16/acceptar-escriure-historia-condicio-que/739139.html?utm_source=rss